

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Leonis Allatii Melissolyra De Laudibus Dionysii Petavii Societatis Iesu Presbyteri

Allacci, Leone

Romae, 1653

Leontos Tu Allatiu Melissolyra.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12823

ΛΕΟΝΤΟΣ
ΤΟΥ ΑΛΛΑΤΙΟΥ
ΜΕΛΙΣΣΟΛΤΡΑ.

Νῦν αὐρέων ἔληξε Δυσσαῆς κλόνου,
Νέφη δ' ὑπεξήλυξεν, ἔνθεν αὖ πάλιν
Λακκῆ γαλλῶη νήνεμου γελᾶ πόλου.
Οὐμιν ἄρα τῆς φθόγγος, ἔθροῦ κτύπου,
Σιγῆ δ' ἐπίχθ' πάντα, ἔτε μιν φλέγη
Πρέσβυσον ἄστρον μιλιάδου νυκτεμπίρα,
Πυρροῖσιν ἀρρένεασιν ἐμμεμιγμένον.
Μέσση προῖπι νύκτες, ἐν δ' ὄρεῖ κτύφῃ
Ρ' ἰπᾶπι μῆρμαίρασιν ἄσρ', ἀπ' αὐτόφιν
Ἐς γλῶ φῶος ἰέντα, οἶον ἡλιου
Βροτοῖς ἐπασράπτισιν, δ' τ' αὖ πορρὸς πόρον
Μέσον διήκων ἡματου, πρὸς φλόγας
Θερμαῖς ἰάλλῃ, ὡς κὰ ρέα νηπίοις
Ἐνωπαδῖς πάδεασι τρέων φαῖν
Λαμπρὸν φαίνῃ, κἀπιδεξεί τ' ὄμῖρες.

Τὶ δ' ἔμετρεσρέφαντες ἐς πόλεσ' αὐτύχας
Χ' ἡμεῖς φρόνημα, βλέμμα τ' ὄξιχθ' ὄσομῃ
Τὰ κᾶδι πάντα δ' εἰνθ' κινῶς δίκλω;
Αὐτὸς γὰρ, ὡς ἔοικεν, εἰσορῶ ξένον
Ἐν ἔθανῶν κάλλισον, ὦν ἴδον ποτὲ,
Θέαμα νῦν ἐνεχθέν, ἐκ ἂν ἧ πορρῶ.

Α 3' Κ.α

6
Καὶ δὴ νόησον, ἐς σαφῶς ἔσο λόγοις.

Μήκισον ἰζάθησον ἔρπετον, ὅπερ
Σπείραις ἀμάτερις ἄξον' ἔκυκλοῖ πόλου,
Νῶον κάρητι πρὸς τὸν Ἀλκείδω πόδα,
Μέασον εἶχεν Κηφῆθ' εἰσορᾶ βαρὺ.
Οὐρῆ ἢ μείον' Ἀρκῶν ἀμφίβλητρον ὡς
Τόιχων ἔεργη, τῆς ἢ μέασονθ' ἄπτε).
Δράκων δ' ὄδ' ὄσιν, ὄδ' αὐβάσιν πῆξας ποδὸς
Δράκοντ' ἐς μέταπον, ἐς ῥύγχος γόνυ
Νῶθερῆς ὀπλάσας, δεξιῇ ῥόπαλον κρατῆρῶς
Λαίῃ λέοντ' ἄδερμα, τόνγ' αὐτὸς κτάνεν,
Ἡρακλέω φήμιζαν ἰδμονες βροτοί.
Τὰ δ' αὐτῆθ' πτεροῖσιν ἐξηπλωμένοισι
Ἐσηκεν ὄρνις πρὸς Γαλαξίαν ζέχων,
Πτερὰ δὴγων Δράκοντ', ἐς ἣ Πηγᾶσου
Ὀπλάς πτέρυγ' εἰλὴ εἰσάγων ἀεισερεῖν,
Ὅδ' ἐστὶ Κύκνθ' μήκοθεν τένων δέειν.

Καὶ ταῦτα μύθοι εἰσι διπλάχθῃ ποτὲ,
Ἄλλ' ὡς τὸ πρὶν μεμένηκτα μορφαῖς ἐμπέδοις.
Ὅς δ' ἠστέισα μέωθ' Αἰγυπὸς λάβερος
Ἄντωπὸς Ἡρακλήϊ, εἰ πτεροῦν γόνυ
Ψαύψ, πτερόν τε (αἰνέ) ἀμφὶ μαχάλαις
Κύκνε, ἐρείδθ' δ' αὐτὸ πρὸς Γαλαξίαν
Ὀνυχας ποδὸς, πρὸς ἄλλο μετεσάθη δέμας,
Οὐδ' οἶον ἔχε πρῶτον εἶδ' ἐκφέρεθ'.
Χείλη ἢ κυρτά, εἰ πτεροῖσιν ποικίλλει,
Πειρήκεά τε ἀμφ' αὐχένι δὴρῶ δ' ἄπτερον,
Ποδῶν τε γαμπτόν, ἴχν' ἀρχαῖες ζόποις
Παῖτ' εἰσαμείψας, εἶδ' ἐμμελέστερον,

Στο-

Σπολιώ τε λαμπραὶ ἔασιν, ἢ δ' αὖθιμον.

Γ' δ' ὡς σμικρῶδη κρατὰ, καὶ ἐξωπίοις

Ὀ' ασοῖς δοκῶς, ἔδ' ὄλωσ' ἀυχλὴ πέλειν.

Ω' μοῖς ἢ κόρησι πῆγυ), πεφραδμῶν

Ὀ' πλοῖς ἀραοῖς, ὡς θέμις, ζάκοις δίκλιω,

Α' τις, κακῶν θ', οἷς ξίβε), ἀλκτιείοις.

Πήλοισι ἔπειτα λεπτοῖς σῶμι' ἐφφμῶν

Βόμβυξ ἄτε νεκύδαλθ' ἐκλεπτιώε),

Μᾶλλον δ' ἔς ἔραν, ἔνθα κέντρον ἐκξέφθ',

Τοῖς μηχανῶσι μόχθον ἀσορρον κακόν.

Κόλποισι δ' ἐν μέσσοισιν Ἐρμαίη Λύρη

Ὀ' ρθὴ σέβρα σῆδος ἰζάνθ', δέκα

Χορδαῖσιν ἐντυῶστα δαίδαλον μέλθ'.

Τέτρα ἀ' εἶδες καλλθ' ἀκλέεστερον;

Μάτλω παλαιῶν ἰσορεῖς φρυάγματα.

Μάτλω νέων ἀύχημα, τῆτ' ὁ πολὺς λεῶς

Ἀ' γνωμόνως τέθηπε, τὰ φέρτατα ποροδοῖς,

Νουῦ δ' εἰ ποροβάλλθ', θαυμάτων ἐπάξια,

Καὶ ὦν σύπω ἐσήκασας ἐκπορεπέτερα.

Ἡ' εφός τις, ἦερος ἐκ Θεῶν βλαστῶν γένεσ,

Ἀ' εἰσθ' εἶπις ἄλλθ', ἀν' ἀροποῖς φανείς,

Λύχων τε πάσαν ἄξιον Λετητίαν

ΠΕΤΑΟΤΙΩΝ ἐπώνυμθ', κεκλημῶνθ'

ΔΙΟΝΥΣΣΟΣ, ὄδ' ἀπ' ἀγῶνθ', ἔτ' ἐὼν κῆπιθ',

Χεῖνω τε μείων, ἀνδρικόν φέρβων νόον,

Γλῶσσαν τε κρέασω, χαῖρε φεάσας ἀφθόνοισ

Κτήμασιν, ἀφνεαῖς τε ποροσκούρας τύχαις,

Καὶ πάνθ', εἰ θαυμάζουσι φῶτις ἀφρόνως,

Κλ. ἰσῶς, φρένας τε καὶ ρέθη δεδμηκῶνθ',

Θεῶν πρὸς ἄλλοις ἐνόηκτον τέλειος λόγον,
 Βελαῖς ἀλαθέεσι, μήποθ', ἕως βίον
 Τείνθ, πρὸς ἄλλον ἐξαφιστάναι σκοπὸν,
 Μένθν δ' ἐν ᾧ πρὸς στείλετ' αἰὲν ἔμπροσθεν.
 Ζῶγλαν ἢ δέλιον ἐντεθικῶς ἀωχένι,
 Μόωω Θεῶν θήτωε πιστὸς δεασότη.

Τῶ καὶ ῥάκη ἐέασατο λυπερά, καὶ βοραῖς
 Οὐχ ἤπης ἀφίεσθαι, ἀλλὰ μὴ θανεῖν,
 Ἀ' παῖξ ἐπωφέλημα τοῖσόν τι κῶ.

Χαμαὶ ἢ κείτο, θλίβε καὶ δεσμοῖς μέλη,
 Πληγαῖς τε θείν' ἀφίεσθαι, τοῦσαντιόν
 Ἀ' παν ὑποδρόν, ὡν περ ἡεῖτ', ἀμφαδόν.

Καὶ Ταῦτα μὲν τίτῳ χεν αὐτὸς, ὃν δέμας
 Πολυφθόροις Τείρον τε, καὶ κῶχων βίαις.

Ὡς γήυτο δ' ἄλλοις ζύμφορο, δ' χησὸς τε κυρῶν
 Ἐργῶ, λόγῶ, βεληῖ, πῆς αὐ' ἀυδάσοι σαφῶς;
 Τάδ' ἐστὶν ἄλλης ζυγγραφῆς, ἄλλων λόγων.

Ἐμὸν ἢ κάρτος ἀδρανῆς, σμικρὸς νόθ,
 Οὐδ' ἴσον ἄραι φορτίον γ' ὤμοις θένω.

Τῶ καὶ ἐπ' ἄλλω εἶδον ἴχθ' ζεπτῶν,
 Ἐνθ' αὐ' πῆς ὀρεθῶν ἀκλεεσέρος ζέχοι.

Αἰὼν ἀλωφῆτοισιν ἱππῶν δρόμοις,
 Ἀ' ψῖσ' ἐλιξι θηρῶν ἐκκυκλέμεθ,
 Παρηλθε μακρὸς, καὶ ναεῖθμητῶ θένω
 Ἐκρυψε πάντα, καὶ βαθεῖ σέγων σκότῳ
 Ἐκ χροῦς ὄσεν ἐκβαλῶν, ἐδ' αὐ' λείθ'
 Ἐργῶν ἔτ' ἔσκει, εἶδὲ καμείων σαφῆς.

Ἄνω κῶτω σύμφυρτῶ αἰθροπῶν βίθ'
 Σιχῆτο, θηρῶν πολλῶν ἐζωλέερον.

Οἷ δ' αὖ μεξήρας σῆσεν ὠρέων δρόμους,
 Καερός τ' ἰσώρας ἀπλανέσι πυκίοις,
 Οἷρον τε θεῖς ἀψύσον ἰδμοσιν τέχναις,
 Ἐθήκε δ' ἦλα τὰ γ' ἰὼ κεκρυμμένα φροτῆ.
 Καὶ νυῦ ὀρεῶσιν ἐδὲν ἦασον ὄμμασιν
 Βεῖτοι ἀνδρῶν ἴοντες, ἠδ' ἐκασάτω
 Πολλὸν βίβντες ἤπερ οἱ ἔργις μάλα
 Κεῖν' εἰσάθησαν, καμπόλησαν τεξάκις,
 Καὶ τρις. Θεῶσιν ἐν ὄρεσ' οἰνηῆς Χίς,
 Πέρδικας ἔμμεν, ἔθνη αἰειώζον,
 Παντῶ δ' ἄσαστοῦ τε, κ' ἐξορχέμεν,
 Ἄλλοις ἐπ' ἄλλοις ἀγασιν σβουῦ πόδα.
 Οὐδ' ἐστὶ πως βέβαιον διαγρῶν ἀνῆρ
 Ἰ'χνῶ φυλάξαι δῆλον, οἷθ' νιν σροβῆ
 Δίνας ἀπαύσοις ἔγκοτῶ πόδας πόθῶ.
 Ἐπεὶ δ' ἐδωδαῖς καὶ βροτῆν ἄλλαις φροδαῖς
 Φωναῖς ὑπέκην δεασοτῆν φρέφρον μάθη,
 Κύων πρὸς ὄσι σωμακόλεθῶ, αἰίποτε
 Πόλη τε, καὶ γορῆ τε συμπαρὸν ἔτης.
 Οὕτω χρόνε φροσεῖρπεν ἀσατέμμε
 Ἄγνωσι πᾶσιν ἔργ', ἐπεὶ δ' αὖ σοφαῖς
 ΠΕΤΑΟΥΤΙΟΥ τέχνησι μελίχθη, τότε
 Ἐπλῶν βροτῶσιν δ' ἠρῆ τε καὶ βατῆ.
 Τόλμημα δῆνόν, ἀλλὰ τὰ δ' ἀναχετόν.
 Ὡς περ γ' ἄλαισιν ἐξάγων πλανωμῆες
 Κακῆς κελδῶθ' ἐς ξίβον ἀπλανῆ βάλεν.
 Καὶ ταῦτα μέτοι φροῖς διόρθεσιν χρόνων,
 Οἷς καὶ χρόνῳ ἔθηκεν αἰαταφας, χέει
 Χρόνοις ἰσώρας, καὶ γὰρ μεξήρας ἔ πάν.

Σιγῶ-

Σι γὰρ δὲ τ' ἄλλα τοῖσι πίθεσθε σόμε
 Ἀνδρῶν ἀπίστων, καὶ κηκερμάτων ὅλων,
 Οἱ ψόδοισιν τέγξαντες αἰμύλοισι λόγον
 Ψυχῆς ὄλεθρον ἤγαγον νηπίοις βροτοῖς.
 Ἐρῶ δ' ἐκείνο θαῦμα θαυμάσιον ἀνῶ,
 Ὅ καὶ σέβας δίδωσι καὶ δόξην ὁμῶς.
 Ἴδ' καὶ πόνοις ἀγλίπτεν ἐμπαράκτοις μόγῃς,
 Καὶ τέρμα θῆκε, πρὸ ἤμα τελευτήσας μίγα.
 Ἐκ γὰρ μεγίστων ἔσοφῶν διδασκάλων,
 Οἱ πρῶτόματός γ' ἐμπλεῖω ζωαρκέῳ
 Σοφίης κέρασαν νῆμα παλυίδμον.
 Ἐαῖς βροτοῖς δέλτοισι, δρέψας αἰθερα,
 Τεύξεν λοχίην πάνσοφον δικάρπων φυτῆ.
 Ὅθεν πῶν τις χανδὸν ἠυφράνθη κέαρ,
 Θιπταῖς τε φρεσὶ πρὸς σέλας ἀκρηάτοις
 Ἰδυσδρομίας, θεῖον εἰσαδρεῖ, τὰ τε
 Κείνῳ προσίζοντα Πνεῦμα, ἔ τόνον
 Ἐφικτὸν ὡς ἔνεσιν, ἀνθρώπου φύσιν,
 Καὶ τ' ἄλλα πάντα πίστεως μυστήρια,
 Χειρὸς τάπερ φύτθουσε, καὶ χερσίστατο
 Φῶσ' ἀδρανεῶσιν ἐμμεγαλὸν σωτήρια.
 Εἰδὲ αὖ τις εἶπει βίβλον ἀρραγὲς βάθεον,
 Καὶ καλλίνικον ὄπλον ἀντιβίοις βαρῦν,
 Τ' ἀληθὲς εἶθεον, ἐκ αὖ ἐξαμάρτανθ.
 Κείνη γὰρ ἀαδέντες αἰρέσεων φίλοι
 Πανοπλίην ῥίπτουσι, καὶ πεφυζότες
 Πελοφάδες ὡς, φαιέντ' ἰσηκ' ἰσηκ' ποδέν,
 Οἶκον δὲ νωτίζουσι, υποξόποις ποσίν.
 Τι δὲ τ' ὅλιπτον; εἰδέως πεπνυμένῳ

Μαθηπῶσι κἀν ἔρανε πρέμον σέβην
Θεομοῖς θ' ὑπέκειν παρκοῖς . ναυρῶ ἧ καὶ
Ἐσλῶα ἱρέων ἀντικηδύειν Θεῶ .

Πόνος δὲ μόχοις συγκαταζέουσι , μέλη
Ἀ' ὑπνῶ , εἰδ' ἀναπαυσάμεν τεξυμιδύειν
Κάλλισον ἔργον αὐτὸς ἔξεργάζετο ,
Ἐπ' ἔργμασ' ἀκπῆν' ἔργμάτων πιδεῖς καλῶν .
Καὶ γὰρ Μελωδ' εἰ ποικίλος εἴφοις νόμος
Αὐλά τε , Ἐ φόρμιγι , πλήκτω χρυσέω ,
Ἄλλοισι τ' ὀρθωθέντας ὀργάνοις , πλέως
Ὀμφῆς μέδοντ' ἐνδέξ , εἰς Δαυὶδ κέμα
Τόχων , ὅδ' αὐτὸς ὥπ' ἐς ἄλλω ἀρμόζας ,
Πρωορηπῶσις ἔδξεν ἐν δεσμοῖς μέζων
Ἡρωϊκῶν , ὅπα ἠπύην Ἐλλωίδα ,
Οἴανπερ ἐκ ἤχησεν Ἀτθῆς δ' ἄλαλτο ,
Οὐδ' ἄλλο ὄχλο ἀπφρο δὲ γλώσων βροτῶν .
Σίγησον Ὀρφῶ . τευ μάττω ὠδῆς πέξου
Αἰθαῖς ἀράχαις , ἔργον , Ἀμφίων , Γλύρη
Τεῖ προκείατω , ἀκρεμασθεῖσ' ἐσίαις .
Κλυτῆς Ὀμηρ' δὲ κλέα πάσης Ἐλλάδ' ἔσθ ,
Σὺ δ' αὐτῆρη τε μέσ' Ἀλικαρνασσοῦ γέροντ' ,
Ἀποδόνες τ' ἄλλα τε σῶδικοι λόχοις
Μέσαις , Ἀχαιῶν οἷς ἐφείργασαυ σόμα ,
Ἐπ' ἄν ΠΕΤΑΟΤΙΟΙΟ ῥυθμοὶ πρὸς χέρας
Φωτῶ ἐσπῆλθον , φρεῖδα κέδεεν πέλις ,
Ἀσ' ὑμμες εἰκονοῦτες ἀδρῶς πυκτίοις
Ἀκροντα γηρύσαθε . Ἐ γὰρ ἠλίς
Δάμφαντο ἄσρα τὰ λοιπὰ συγκαλύπτου .
Ὅδ' ἔστιν ὅσις χρησιμώτατο γυγῶς

Ἐ' ε-

Ἐ'ρροισι καὶ λόγροσι τ'άσοις ἐν χρόνοις
 Γένθ βροτείω, νυῦ μεταλλάξας γάσιν,
 Λιπών τε Γαῖαν, αἰθεροδρόμῳ ζέχων,
 Ἐς παμφαῆς κάρλιον ἐρανεῖ φθάνθ,
 Ὄν καρδίη μείλισε, κοιρανῶ σιμῶν,
 Δόξη τε κείνη δεξιέ μῆθ' ἰαμαῖ,
 Βίον ποροσάξθ' ἔ μεξεμύοις χρόνοις.
 Καὶ ταῦτα μὲν ἰὺ κατ' ἕρον δευρηασιμῆα.

Ἐ'πί δὲ τοῖς δ' ἐν ἄθροισιν ἐκ ὀλίγη μείρις
 Ἀλλοις ἔτ' ὄσιν, οἳ τ' ἐκονομῶτα δῆ,
 Σπύδοντά τ' ἠνάγκασαν αἰσίως ἐλεῖν,
 Μελέτασι φρύγανα ὑποπθέντες, ὡς λόγῳ,
 Ἰ'κθ' με χροῖω καὶ τὰδ' ἐκῆραι νομωχῶς.
 Πόλις τις, ἢ τέραμνον, ἢ πολυαπερῆς
 Σχεδόν τε ἔ μήκισον ἔξωκισμύον
 Γένθ, κλειδόνων τε κ' ἄλλων ἐργμάτων
 Πέλθ' γυέθλης ΒΑΡΒΕΡΙΝΗΣ ἀνήκεον;
 Ἦν τις πόλεως ἔρεσμα, καὶ ὄμμα ξένοις
 Φαεννὸν ἀυδήσθεν, ἐκ αὐ' ἐκπέσθ
 Σφαλεῖς ἀληθῆς. Ἐ γὰρ ὄποροσηρόθρις
 Φρένεασι θέλξε πάντας, ἠδὲ νυῦ ἔχον
 Θέλγθ τε καὶ ποροστύασθ' ὠτωχοῖς, φιλίς,
 Ἀ'σοις, ἐπακτοῖς, ἰσορας, λυπεμύρας,
 Οἷς ἐκ ἔνεσιν ἰχίς, αὐτῇ ποροσφόροθς
 Διδοῖ, θαλάσας ἐκχέουσα χημάτων,
 Μᾶλλον ἢ πορομύουσα τοῖς πεπνυμύοις,
 Ὄπως λαβόντες ἀνποδῖαν, ἠδ' ἔον,
 Ὄν ἐνδον ἰχέσθ' ὄλβον, ἀφθόνῳ χροῖ
 Ἀλλοις παρεχόεν, ἐδ' ἄποκερῖπ' ἔθιεν σιότε

Καθ' ἑμῶσ', ἐπ' ἑσθλοῖς ἀλλοθίοις ζηλήμοιες.

Οὕτως μὲν ὠρθώσαντο μοχθηροῖς ἔσοποις,

Πράως διαλλάξαντες, ἐκ δ' ἀμηχάνων

Ἐς ἄχρηϊ ἔεψυντες ἀνθρώπων φύσιν,

Δίδαξω ἀγάλλεσθ' ὀργίοις μεσῶν κέαρ,

Ὡς τ' ἐκ ἔχρον μάθουσιν, ἰδρείω πόρον.

Καὶ ὅρην μὲν ὄντ' ἐκ αἰνέτ' ἐπ' ἐνασίμοις

Μήδεασι καὶ μύθοισιν, δ' ἐργέας' ἄτε

Λώπασιν ἀμφιβαλόντες, ἔρξαν αἰνετά.

Τὰ δ' ὄντα παρόω αἰνέτ' ἀκλεεσέροισι

Πέπλοισι κοσμήσαντες αἰνετώτερα

Θήκαντ', ὄντα συμφορέτατον βροτοῖς.

Εἰ δ' αἶψα δῖος ΟΥΡΒΑΝΟΥ Τ' ἑσθλῶματα

Πρὸς τοῖσδ' εἰάσπειν Γλαῶσσαν ὀρμήσθ', ὅπως αὖ

Μετῶν θαλάσσης, ὑδαῖο ὄξειποι σαφῶς

Σταγόνων ἀριθμὸν, ἢ ψαμάθε εἰλεμύρα

Πόντα παρ' ὀκταῖς, ἀνδροδρόμων πατερά,

Δένδρον τε φύλλ' ἀπέρα, κείνο ἠπύσθ',

Ὅσ' ἀγαθὰ ἔοργεν ΟΥΡΒΑΝΟΣ γ' οἰκεμύριον,

Τρέφων, ποτίζων, παρὶς τε θησαυροῖς χέων

Χρυσῆ τε κἀργύροιο, καὶ γὰρ ἀφθονα

Παρῶ, κεχρημύοισι μὲν, ὅπως τένδεες

Καλοῖς ἐμπλήσωσι, τοῖς κεκτημύροις,

Γ' ἢ ἀφθονεσέροισι χηέσων), ἰδ' αὖ

Αὐτοῖς κατὰ χηέσων), ἢ παρ' ἑὸ φίλον.

Πλῆτ' ἔγω, ὅς κἀρεπς ἐν πμαῖς κυρεῖ

Ἄλλοις παρ' ἀνθρώποισιν, αὐτὰς ὡς κόνις,

Σκιαῖ τ' ὄντα πέτ', ἐδὲ γὰρ ποτε

Τὰ δ' ἐδὲ βαῖον ἀγάσατο κῆρ ἑσθλοπονον.

Τῶν

Τῶν δ' ὠφελειῶν εἵνεκ' ὁ κρατῆρ' πόλις
 Ὀρνιθ' ἀπόζας τρέων λήισσα,
 Φοραῖς ἔτοιμον, καὶ κλοπῶν ὑπηρετῖν,
 Ἐμῶν ἀνάκτων σύμβολον ἔλυμπόν δ' ἄγχι,
 Ἀκχεῖτοιο νέκταρ ὄρησιν σοφίῳ
 Μέλιασαν, ἀκροῖς νώτοισιν ἐμπήζας πόλις,
 Πάντας ὀρεῖσι σῆμα χερὸς ὑψίνας,
 Μηδέων τ' ἀχραντῶν ἐμυλμα μάλ' ἀειφραδέας.

Αὐτὴ ἢ ναῖσ' ἐδράνοις ὀλυμπίοις,
 Καλοῖς ἐπ' ὀλβίσοισι πάντ' εὐδαιμοναῖς,
 Γελῶσα Γαίης τερπνὰ, τάπερ θεῶν ἄτε
 Νεὸς κατέκλυσε λαῖφ' ἐμπνέων βαρῖς
 Οἰδμασιν ἔρ' ὀμνέει φίλης τύχης,
 Ἄλλοισιν ἀφθνήτ' ὀμνέει ἠδύμαν
 Μέλιασ' ἐμοὶ μέλιμα, καὶ κληδῶν πόνων.

Ὅπως ἢ εἰ δέξαιτ' ὁ θανῶν τὰ νυῦ φίλ' ὀμνέει
 Δράζας παθῶν τ' εἰ, αἰτμοιβλῶ ἀφθονοῦ,
 Κόλποισιν ἐμπέπηγε σοῖς μεσητάτοις
 Λύρη γελῶσα χρυσῆ χερδῶν δέκα,
 Πάμφων' ὀμνέει τε, καὶ μεσῶν ἔρ' ὀμνέει.
 Καὶ γὰρ βιοῖς, θανῶν τε σῆς μεληδόν' ὀμνέει
 ΠΕΤΑΟΥΤΙΟΣ, πέδω τε κ' ἐλύμπω κυρῶν,
 Ἐπαθάνε', ἰν' ἀβλαβῆς τε καὶ ἰόθ' ὀμνέει
 Ὅφρ' ἀσέρον αἰγλασιν ἔρανος φλέγχι.

Ὅπως ἢ γνώση καὶ σαφέστερον τάδε,
 Ἐπιπόποις ἀθρησον, οἷς ἔρ' ὀμνέει τόσον,
 Κῆδ' ὀμνέει τε (ἴσον μέμβλε'), ὡς νύχθ' ὀμνέει
 Ἡμῶν τ' αὐπνοῖς ὀμνέει ἴσα' ὀμνέει πικροῖς,
 Φρεσσιούτας, ὄφρα μή τις ὀμνέει δόλω

Λάθρ' εἰσπεσὼν χαλοῖσι πημανίῳ πόρῃ.
 Καὶ γὰρ Δράκων ῥοίζοντα παρθένων μάγαν,
 Σύνεσμα τ' ἔνδοις ἐκ γένου θ' ἑσθλὰς Τροάδ',
 Αἶψά κάρλιον ὄρθον, ἐς θ' Ἡρακλέους
 Ἰγχοῦ τίθησι λαῖον, ἐμφραῖπτον ζῆβιν,
 Μήπως πὶ δὴλημ' ἐλθὼν ἀέλπιστον λάθῃ.
 Αὐτὰρ δ' ἔλασσαν, ἢ πλεον μηδὲν μάλα
 Μήλων τε χρυσῶν, Ζωῶς, ἢ ψυχῆς πέρι,
 Μέρθ' δ' ἐπ' ἄλλο γουῦα παροκλίνας πέδω
 Αἶψά πορὸς ἕψθ' πῆχυν Ἀλκείδης, κρατῆρ'
 Ρόπαλον ἀγὰς δέξι' αἰ, λαϊὸν δὲ πορὸς
 Μέλιασαν ἴαψ', συμμαχῶν ὅσον ἀένθ',
 Χεῖρ' δ' ἐπ' ἄλλο Κύκνθ' ἐκυκλῶν μέρθ'.

Ωἰδῆς δ' ἀκέφς ὡς μελίθεοῦ πέλψ;
 Ως εἰσπεσὼν ἠδύς; ἔσι δ' αὖ μέρθ'
 Κληνῆς Μελίσης καὶ Λύρης σωεσίε
 Αἴνεα ἀείδον, ὡς ἔοικ', δῶδημόνω.
 Οὐρῆ δ' ἐπαρκῆ παρσρέχων Γαλαξίας,
 Οἴφιν κρατῶντθ' ἐς κάρλιον ἐκρέων,
 Ἄντωπὸν ἀθρόον πορὸς κάρλιω Ἡρακλέους.
 Ωδ' ὡς ὄραῖς Μέλιασα σὺ καλῆ Λύρα
 Μείση κυκλεῖν πάντοθεν ἐπεσκεμμύη,
 Φρεοῖς αὐπνοῖς, καὶ σερροῖς ὀπιστάταις,
 Ἰν' ἐς χρόνας ἀπαντες ἀσκηθῆς, βροῦς
 Πάντεσσιν εἴη σῆμ' ὀπιδέξιον, καλὰ
 Φαῖνον τε, σημαῖνον τε, ὡς ἴεις νέαι
 Κλυσμῶν ἀπαλλάξασα πικρῶν γηγρυῖς.

Ἡ' ὑχί πόθ' Ἐλλὰς ἐμπαρέπεσα μηχανῶν
 Ἄκροισ ἀώτοις, καὶ παρσιδέσθον λόγους,

Οὔτ' ἀφ' Κόνων ἔβλεψε βοσρύχε πλόκον
 Ἀΐσθρις σιωμιλοῦτ', εἰσὶκ' ἔλθη ἡμέρας
 Προφνὸν ὄμμα, μελάμπειλον σκεδῶν κνέφας.
 Νυῦ πάντα δ' ὄτ' ἄριστα φῶσ' ὕδαίμονεϊ
 Μεσῶν ἀπόνοις, τεχνέων τ' ἄλλων φεάδαις,
 Τέλεασι, δώροισι τ' ἀπλέτοις ΒΑΡΒΗΡΙΝΩΝ,
 Οἷς ὄξυ βλέμμα, νῆς τ' ἀπέρατ' ὀφθόνε,
 Ἐν ἀνδρῶν λάεσιν ἀμφαδὸν κύτφ
 Νέαν Μέλιασαν, ὡς ἔφλω, εἰλεμύλιω,
 Ἐχουσαν ἀλγῆς χεῖμα δεκαχόρδ' ε Λύρας,
 Βορραῦ πρὸς ἰδυῖα δ' ἰδομον πτόλον,
 Φύλαξι πρὸς μέλαρ ἀρρήκτοις κλύθ.
 Ω' κῦδ' ὀ, ὠ τήμημα, λαμπερὸν ὠ φάθ
 ΒΑΡΒΗΡΙΝΟΙΣΙΝ ἠεάνοις ἐμοῖς δοθέν,
 Οἷς πισὸς ἠδὲ τήμηθ' ΠΕΤΑΟΤΙΟΣ
 Κεῖτ' ἀλγῆλασι, θησαυρίσμασιν πολὺς.

Ἀ'ρ' εἶδες, ἀρ' ἠκαστας ἀξιώτερον
 Οὔπω βροτοῖσι κῦδ' ὀ, ἢ ἀμοιβῶν πόνων;
 Ὀρμησον ἰδυῖς καὶ πρὸς ἀλγῆτα πόνων;
 Ζῆσον βίοντ' ἀνδρασιν ὡς ἀγαθοῖς πρέπφ,
 Θέμισ δ' ὀείζφ, δεσμά τ' ἀνδρόπων λέγφ,
 Οὔπως κρείττεθ' ἐν λόγοις, κ' ἔργοις φανείς,
 Ἰσῶ κρείττων ἀμφιβληθῆση σέφφ.

